

bruges. Det skyldes særlig, at vore Skibe, der under Fragtnævnets Kontrol sejler Kul hjem fra England, er tilpligtede, inden de atter gaar tilbage til England, at gaa op i Østersøen for at hente Træ. Derved bliver Rejsen meget besværligere og læn- gere. I Stedet for, at man før kunde føre ca. 200 000 t Kul og Koks om Maanednen hertil fra England, er man til Trods for, at Fragtnævnet frivillig, uden nogen Forpligtelse, har indsat ekstra ca. 40 000 t Skibsrum i denne Fært, kun i Stand til at hjemføre ca. 70 000 t om Maanednen. Da det maanedlige Forbrug af Brændsel ikke kan sættes synderlig under et Par Hundrede Tusind Tons, vil man forstaa, at vi tærer stærkt paa vore Beholdninger. Dette Forhold vil ikke bedre sig i denne Maaned og heller ikke i næste. For December ligger Forholdet endnu noget uklart. Man venter, at de sidste Kulskibe skal losse fra Østersøen, fra den botniske Bugt omkring Slutningen af November, men inden de kommer til England og tilbage igen med Kul, kan der jo gaa lang Tid. Det er jo en stormfuld Aarstid, og Rejsens Længde kan variere meget betydeligt. Man ved altsaa ikke noget med Sikkerhed om Brændselstilførselen. Man kan haabe, den bedrer sig, men vil man være sikker i sin Sag og bedømme Stillingen rigtigt, gør man ogsaa vel i at vente, at det kan blive vanskeligere, end det er nu, at skaffe det nødvendige Brændsel her til Landet, og der er derfor god Grund til at henvise Forbrugerne saa meget som muligt til det hjemlige Brændsel.

Lovforslaget angaar i Virkeligheden ikke andet end Brændet, det indeholder slet intet om Tørveproduktionen, som dog er langt vigtigere end Produktionen af Brændsel i vore Skove. Det er udtrykkelig i Landstingets Betænkning fremhævet, at Flertallet i Landstinget kun ansaa Tilvebringelsen af Brænde for at være en Nødvendighed i den Forbindelse, her er Tale om, medens Tørvefabrikationen ikke skulde indgaa i Lovforslagets Bestemmelser, da intet efter Landstingets Mening tyder paa, at der fremtidig paa Tørvefabrikationens Omraade bliver nogen som helst Brug for Statens Indgreb til Fremme af denne Produktion eller dens Fordeling. Dette turde dog være vel meget sagt. Forholdene kan meget vel føre med sig, at man senere bliver nødsaget til at beskæftige sig med Tørveproduktionen, og navnlig vil jeg gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at man praktisk tilkendegiver her, at man ikke mere vil beskæftige

sig med Tørveproduktionen, kan føre til, at Tørveproducenterne mener, at herefter vil der heller ikke blive nogen Maksimalpris paa Tørv. Dette vilde jo utvivlsomt føre til, at Priserne vilde stige, og at Tørvefabrikanterne indrettede deres Produktion saaledes, at de producerede mindre Tørv, men tog højere Priser, idet de vidste, at de var i Stand til at faa disse højere Priser netop i Kraft af den mindre Produktion, og fordi Befolkningen i vid Udstrækning praktisk talt er henvist til at søge deres Brændsel ude fra Tørvemoserne. Jeg vilde derfor gerne have en Tilkendegivelse herfra paa en eller anden Maade af, at det ikke er Meningen, at man ubetinget vil stille sig paa det Standpunkt, at man ikke fremtidig kan beskæftige sig med Tørveproduktionen, og at man kan forvente, at der vil blive fastsat Maksimalpriser ogsaa for den kommende Sommers Tørveproduktion.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), der udtalte sin uskræmte Glæde over, at man nu afviklede, saaledes som foreslaaet, og som Bevis paa, at dette var rigtigt, anførte, at man nu havde faaet Pligthugsten nedsat til 60 pCt. Dette har aldeles ikke noget som helst med Lovgivningen paa dette Omraade at gøre. Pligthugsten var af Brændselsnævnet foreslaaet til kun at være 50 pCt. — og hvis jeg ikke husker fejl, støttede jeg stærkt denne Nedsættelse og indtog for øvrigt ogsaa i Fjor det Standpunkt, at man skulde hugge det mindst mulige i Skovene. Naar Brændselsnævnet foreslog dette, skyldes det alene den Omstændighed, at Skovene ikke fortsat kan taale den stærke Hugst, og der vilde være blevet stillet Forslag om den samme Begrænsning, enten vi saa havde Loven om Brændselsforsyning eller ikke. I Landstinget har man for øvrigt sat Procenten op fra 50 til 60; i Lovforslaget var der sat 50 pCt. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Nej, Lovforslaget satte 60!). Jeg husker saa forkert paa dette Punkt; i hvert Fald i Brændselsnævnet beskæftigede vi os med de 50 pCt., senere blev det saa 60. Men under alle Omstændigheder, enten nu Procenten er 50 eller 60, har det ikke noget med Lovgivningen at gøre, det hidrører alene fra den Omstændighed, at vore Skove ikke kan taale en større Udhugst, det er Grunden til, at man ikke vil gaa dertil, medmindre vi da skulde komme i en særlig vanskelig Situation, og saa vanskelig mener man dog